

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савчука Михайла Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII

м. К и ї в
16 липня 2018 року
№ 220-3(I)/2018

Справа № 3-245/2018(3322/18)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савчука Михайла Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення

змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145).

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Савчук М.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень:

– статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) в частині поширення її дії на державних службовців, які набули право на пенсію відповідно до Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723);

– підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 в частині визнання такою, що втратила чинність, статті 37¹ Закону № 3723 для осіб, яким пенсія призначена відповідно до статті 37 Закону № 3723, до набрання чинності Законом № 889;

– пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (далі – Закон № 213) в частині скасування з 1 червня 2015 року норми щодо пенсійного забезпечення осіб, яким пенсії призначено відповідно до Закону № 3723.

Верховний Суд постановою від 27 березня 2018 року, що є остаточною і не підлягає оскарженню, залишив касаційну скаргу Савчука М.А. без

задоволення, а постанову Калуського міськрайонного суду Івано-Франківської області від 28 вересня 2017 року та ухвалу Львівського апеляційного адміністративного суду від 23 листопада 2017 року – без змін.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що положення статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213 суперечать вимогам частини другої статті 3, частини першої статті 8, статті 21, частин другої, третьої статті 22, статей 46, 48, частини першої статті 58 Конституції України.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України чи його окремих положень (пункт 6 частини другої).

Відповідно до абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Савчук М.А. не навів аргументів, які підтверджували б невідповідність положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 889 та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213

приписам частини другої статті 3, частини першої статті 8, статті 21, частин другої, третьої статті 22, статей 46, 48, частини першої статті 58 Конституції України.

До того ж в остаточному судовому рішенні у справі Савчука М.А., а саме в постанові Верховного Суду від 27 березня 2018 року, положення пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону № 213 не застосовувалися.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Савчука Михайла Андрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 90, підпункту 1 пункту 2 розділу XI „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII та пункту 5 розділу III „Прикінцеві положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону

України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**